

КОЛО ПОВНОВАЖЕНЬ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В УМОВАХ ТИМЧАСОВОЇ ОКУПАЦІЇ

Гулько Катерина Олегівна

курсантка факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції,
спеціальність «Правоохоронна діяльність»

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Тінін Дмитро Геннадійович

ORCID ID: 0000-0002-8593-1706

майор поліції, старший викладач кафедри тактико спеціальної підготовки

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Після початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України, наше життя змінилося... Світ, який пережив лихоліття II Світової війни промовляючи «Ніколи більше», був змушений на початку 2022 року, тобто у XXI столітті, промовляти такі страшні назви міст як «Буча», «Бородянка», «Маріуполь», «Херсон» та інші. Нажаль, Міжнародні організації, які створені для забезпечення та захисту прав людини, виявилися безсилими проти так званого «руського мира». Відсутність захисту поліцейських, які залишилися на окупованих територіях – це про наше сьогодні. Власне ця війна й ведеться за наші права, зокрема за право залишатися в своїх домівках та в своїй країні.

Поліцейські, які не мали змоги виїхати з окупованої території, де у нього батьки з інвалідністю, він зрадник чи ні? Ні, він не буде зрадником. Адже, зрадник – це той, хто вчиняє активні дії та свідомо допомагає окупантам. Якщо поліцейський під час тимчасової окупації території, на якій він перебував, перевдягнувся у цивільний одяг та сховав свою зброю, не вчиняв жодних активних дій щодо співробітництва з окупантами, він не є зрадником.

Існує безліч ситуацій, коли поліцейські декілька разів намагалися виїхати з окупованої території. Як приклад, правоохоронець вдався до обману окупантів, приїхав до блокпосту, взяв собі жінку з дитиною, купив дешеву машину. Сказав окупантам, що підвезе жінку тільки до дамби. Його пропустили та не думали, що він залишить машину. Він кинув машину на тимчасово окупованій території та перейшов на підконтрольну територію України.

Нам є чим пишатися. А саме пишатися багатьма прецедентами поведінки правоохоронців на території, яка нажалі тимчасово окупована. Це люди, які заслуговують на нагороди, а не звільнення без їхнього відома, адже є чинники які їм не підвладні. За час війни від вибухових та інших травм загинули понад дев'ять працівників поліції, а понад вісімдесят правоохоронців поранено [1].

У важких для життя ситуаціях не діє страх перед керівництвом чи звільнення з лав Національної поліції, проблеми з втратою заробітної плати, соціальні стереотипи, такі як «Що скажуть люди», амбіції, політика. І кожен має право обирати, що йому робити в такій життєвій ситуації: брати до рук зброю та захищати свою Батьківщину, виїжджати за кордон, допомагати тим, хто цього потребує, залишатися на місці та продовжити виконувати свою роботу тощо.

Але, вибір серед наявних варіантів пропорційно залежить від військової ситуації та місця, де людині потрібно або довелося знаходитися по відношенню до лінії фронту. Одна справа, перебувати на території, що підконтрольна Україні, але зовсім

інша – на тимчасово окупованій не підконтрольній українській владі території.

По перше, на тимчасово окупованих територіях постає ще один вибір – це співпрацювати чи не співпрацювати з окупантами? Як не стати, або стати колаборантом? В Україні набрав чинність Закон України від 03 березня 2022 року № 2108-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність». Аналізуючи запроваджену цим законом ст. 111-1 Кримінального кодексу України (далі - ККУ), ми визначаємо наступне: всі злочини, передбачені вказаною статтею передбачають добровільність, тобто громадянин добровільно буде йти на співпрацю з країною-агресором на шкоду Україні [2].

По друге, Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», визначає, що таке тимчасово окупована територія, а саме, що вона є невід’ємною частиною території України, на яку і надалі діє Конституція та закони України, а також міжнародні договори [3].

Тобто, на тимчасово окуповані території поширюється повна дія Конституції та інших законів України, а отже задля забезпечення публічної безпеки і порядку на таких територіях, має продовжуватися функціонування поліції, а вони в свою чергу повинні діяти згідно наказів керівництва районних управлінь.

Отже, з вищезазначених даних варто наголосити що робота Національної поліції на тимчасово окупованих територіях вагомо відрізняється від роботи у мирний час, адже поліцейські повинні бути обачливими і відповідальними, так як їхні дії не повинні допомагати ворогу вести війну. А також, поліцейським необхідно пристосовуватись до нового режиму несення служби, які властиві у період воєнного часу, дотримуватись всіх законів та міжнародно-правових актів, щоб не нашкодити собі та особам, які потребують їхньої допомоги.

Список використаних джерел:

1. Усі поліцейські, які залишилися на окупованих територіях України, визнані зрадниками. 07.12.2022. АСПІ - інформаційне агентство ASPI. URL: <https://aspi.com.ua/news/podii/usi-policeyski-yaki-zalishilisya-na-okupovanikh-teritoriyakh-ukraini-viznani-zradnikami#gsc.tab=0>.
2. Колабораціонізм. Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії. Відредаговано 07.11.2022. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Колабораціонізм>.
3. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України: Закон України № 1207-VII від 15.04.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18#Text>.